

РЕШЕНИЕ

№ 25767

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4748** по описа за **2026** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Ц. Т. К., срещу Решение № 1090/28.03.2026г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5-ти състав, постановено по НАХД № 1843/2026г.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение. Твърди се, че същото е постановено в противоречие с материалния закон и се иска неговата отмяна, както и на потвърдения с него електронен фиш.

Ответникът по касационната жалба - Столична дирекция на вътрешните работи, с депозиран писмени бележки оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение с което да остави в сила въззивното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен

контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С Електронен фиш Серия К № 8285176 от 20.10.2023г., на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева, на основание чл.189, ал.4, вр.чл.182, ал.2, т.2, за нарушение чл.21, ал.2, вр.ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

С обжалваното решение, предмет на настоящето производство, СРС е потвърдил електронния фиш. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал необходимите писмени доказателства, въз основа на които е обосновал правен извод, че при в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения като наказаното лице, е нарушило разпоредбите от ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, произнесено спрямо акт, подлежащ на съдебен контрол.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

От фактическа страна.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която се споделя изцяло от касационната инстанция, поради което не е необходимо нейното преповтаряне.

От правна страна.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в Електронен фиш фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани. Съдът се е произнесъл по наведените от касатора съображения, извършил е служебна проверка за законосъобразността на издаденият електронен фиш и наличие на съществени процесуални нарушения в производството /каквито не са установени/, поради което решението му е правилно и законосъобразно.

В ЕФ нарушението правилно е квалифицирано по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която при избиране скоростта на движение, на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава 50 km/h при движение в населено място, а ал. 2 предписва, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Посочването в електронния фиш на всички елементи от обективна страна на състава на нарушение по чл. 21 от ЗДвП дава възможност на касатора да разбере какво нарушение му е вменено и да организира защита си по него.

Неоснователни са възраженията, изложени в касационната жалба, че в процесния фиш е налице абсолютна неяснота относно санкционирувания субект. Правилни са изводите на Софийския районен съд относно авторството на деянието във връзка с нормата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, съобразно която собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство (т.е. ползвателят), отговаря за извършеното с него нарушение. Съгласно чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на МПС - собственост на юридическо лице,

предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Нормата на чл. 189, ал. 5 от ЗДВП следва да се тълкува във връзка с тази на чл. 188 от ЗДВП. Това тълкуване е съобразено и с целта на регламентираната в закона процедура по установяване на действителния извършител на конкретното нарушение посредством подписване на декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДВП - да бъде наложено наказание и да бъде санкциониран този, който е извършил конкретно административно нарушение, а не да се санкционира собственикът, респ. ползвателят на автомобила, без същият да е извършил административното нарушение. В случая собственик на МПС-то е „Фреско Бенефит Сълюшън“ ООД. Постъпилата справка от ТР относно това обстоятелство не е оспорена по делото. Същата има характер от ТР а официален документ, поради което правилно съдът я е кредитирал с доверие. Собственикът на МПС не е представил данни за лицето, управлявало автомобила, следователно отговорността се носи от законния представител – Ц. К., когото АНО е приел че управлявал процесния автомобил на посочените в електронния фиш време и място. Както правилно е посочил Софийския районен съд в ЕФ няма възможност за изрично уточняване за коя от двете хипотези се санкционира нарушителя дали като собственик, на когото е регистрирано МПС или като ползвател. От посочените данни в обжалвания ЕФ по никакъв начин не се обвързва.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила. При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъди претендираното от него юрисконсултско възнаграждение около минималния размер, който съдът определя в размер на 70 евро, своевременно поискани до приключване на устните състезания.

Водим от горното Административен съд-София-град, XVIII Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1090/28.03.2026г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5-ти състав, постановено по НАХД № 1843/2026г.

ОСЪЖДА Ц. Т. К., с ЕГН [ЕГН], да заплати в полза на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 70 евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНО

ВЕ: